Cada vegada més gran

El contratenor Xavier Sabata, acompanyat de l'orquestra Capella Cracoviensis, va cantar a Peralada Foto: JOAN CASTRO - ICONNA.

Dos anys després de debutar al festival de Peralada amb un programa configurat amb peces d'òperes relatives a Orlando, el furiós, el cavaller creat per Ludovico Ariosto, Xavier Sabata hi va tornar diumenge amb una altra proposta entorn d'una figura, en aquest cas històrica, però evidentment transfigurada per l'imaginari literari i operístic: Alexandre el Gran; el conqueridor implacable, arrogant i ambiciós, però també l'home generós capaç de reconèixer l'enemic com un semblant i d'actuar-hi amb magnanimitat, com ara pel que fa a Poros, el rei del Panjab que co-protagonitza una diversitat d'òperes, sobretot barroques, inspirades en la campanya del macedoni a l'Índia.

Amb tals propostes, el contratenor català elabora un repertori cohesionat, en què les diverses peces dialoguen entre elles, mentre explora en la música barroca, un pou que sembla inexhaurible, per rescatar-ne tresors a vegades oblidats. Un repertori que, a més, procura una mena de celebració queer en fer present que, abans que el romanticisme imposés la bravura dels tenors, els herois s'encarnaven amb registres aguts. El problema és que a l'època barroca els assumien els castrati; feliçment, però, la recuperació de part d'aquest repertori ha arribat amb l'emergència dels contratenors, que, llargament reprimida i menyspreada la seva tessitura, tenen una dimensió alliberadora.

Un dels contratenors més emergents és, sens dubte, Xavier Sabata. Com va demostrar en el seu segon concert a l'església del Carme de Peralada, acompanyat de l'excel·lent formació de música antiga Capella Cracoviensis i amb pràcticament totes les entrades exhaurides, cada cop és un cantant més gran en la mesura que sap treure més profit dels seus millors recursos, que no són aliens a la seva tècnica i a la bellesa del seu timbre, però que sobretot es relacionen amb el talent expressiu i la capacitat comunicativa. Sabata no és de la mena de contratenors que enlluernen amb un virtuosisme refistolat. Per les seves mateixes característiques, la seva veu no s'imposa, però et va guanyant per la força expressiva amb la qual s'usa. Amb sensibilitat, subtilitat i extrema elegància, Sabata va conquerint territori en el món operístic. Ho pot fer amb Händel, del qual va interpretar àries de Poro i Alessandro, però també revifant el llegat de Steffani, Bononcini, Francesco Mancini, Leonardo Vinci, Leonardo Leo i Battista Pescetti, amb el qual va arribar un moment memorable del concert en la interpretació de l'ària Serbati a grandi impresse, d'Alessandro ne'll Indie. Sabata serveix una empresa musical amb bellesa, claredat i sensibilitat.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-08-2016 Pàgina 42
-El Punt Avui. Barcelona 10-08-2016 Pàgina 30
-El Punt Avui. Camp i Ebre 10-08-2016 Pàgina 30
-El Punt Avui. Lleida 10-08-2016 Pàgina 30
-El Punt Avui. Maresme 10-08-2016 Pàgina 30
-El Punt Avui. Catalunya Central 10-08-2016 Pàgina 30

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/994733-cada-vegada-mes-gran.html?piwik_campaign=rss&

piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui